

JOULUPUKKI, SUOMEN KUMMI, KUKA, MIKÄ, MISSÄ?

Joulupukista on sitten mukava kirjoittaa, nyt kun tietää ”häneestä” kaiken, ja nyt kun taas uskon häneen! Niinhän se on että vanhana ihminen tulee kuin uudelleen lapseksi, mutta tämä ei nyt olekaan enää satua, nyt minä tiedän!

Taas on kysymys kirjoitusvirheestä, tai siitä että emme katso sanakirjasta että missä mennään, kun puhutaan Joulupukista. **Joulu** tulee sanasta ”**hjul**” joka tarkoittaa kiekkoa, ympyrää, **aurinkoa**, (au = kullan merkki, ring = ympyrä) jonka uudelleentulemistä juhli-taankin jouluna, jolloin aurinko on taas juuri lähtenyt uudelle kierrokselle, talven lyhin päivä on onnellisesti ohitettu. Tätä juhlittiin suuresti vielä Rooman valtakunnassa **Saturnalia** juhlena jolloin **Joulupukki hallitsi sen yhden päivän**, se oli Lähi-idässäkin se ”**väärän kuninkaan päivä**” jolloin hän jakoi lahjoja lapsille ja aikuisten piti sovittaa riitansa ja velkansa pois (tuo jälkimmäinen olisi mukava muistaa vieläkin).

Mutta kerrotaanpa mistä tuo Vatikaanin vihaama pakana-juttu onkaan lähtöisin, **Suomesta** tietenkin, täällähän sitä oltiin niin velhoja ja noitia jos missä. Muinainen **Hel** (Helsinki) on oikeastaan ”hänen ylhäisyytensä” pääkaupunki sillä Snappertunassa hänet tunnettiin nimellä ”**Hjulgubbe**”, eli Joulukko, Helsingissä ”**Hjulbock**” eli Joulupukki, ja Sipoossa nimellä ”**Hjulbisse**” jota nimeä ei edes Ior Bock tarkalleen osaa selittää, jonkinlaista Pukin syntymäpaikkaa tai tonttua hän kuitenkin siihen arvailee. Näin ollen Joulupukki on niin stadilainen kuin olla voi, onhan **Helsingin Tuomiokirkkokin kastettu Nikolain kirkoksi**, 1830, kun sen peruski-

veä oltiin laskemassa, itsensä keisari Nikolai I:n läsnä ollessa, ja samalla **Nikolauksesta eli Joulupukista eli Pukki Lemminkäisestä (Sol Bocken Baldär)** tehtiin Helsingin suojeluspyhimys. Sitä paitsi itsenäinen Suomi on synnytetty Nikolauksen päivänä 6.12., **Joulupukin siemenestä**, se on Suomen, Suomi neidon (Så-mej) syntymäpäivä, Joulupukki on meidän kummimme, hänestä emme eroon pääse, eikä tarvitsekaan, ei millään toisella maalla ole niin mahtavaa kummiä!

Mutta, mutta, nyt koittaa totuuden hetki, mistä sana Nikolaus (näck klas) sitten tulee? Kielet ja elämä kaikkineenkin kun ovat lähteneet täältä, joten tuon sanan selityskin löytyy vain täältä Suomesta. No, sen alku ”nik” on oikeasti ”näck”, lausuttuna ”nek” joka on kuin kerma-astian nekka, se pieni uloke, mutta myös ”Näkki”, tai Ahti, tai Väinämöinen, vedessä, virrassa, ja virrasta syntyneitä, siis **spermavirrasta, siemen-syöksystä** alkunsa saaneita, ihan arkisesti, niin kuin me kaikki muutkin. Tarinoiden takaa löytyy kyllä ne oikeat sanat sitä selittämään. *Näkki on miehen siittimen alaosa*, mutta vain silloin kun ”se” seisoo kuin sotilas asennossa, tanassa. Sanan jälkimmäinen osa, ”**klas**” tarkoittaa viinimarjaterttua, eli **Pukki Lemminkäisen, Joulupukin munapusseja**, ja ”niiden” nimi-päivä onkin 7.7., ”klas’in” siemenen päivä, joka **sekin päivä liittyy Suomen itsenäisyyteen, silloinhan, 7.7.1807** (yht. 21, ventti, täyspotti) **Napoleon ja Aleksanteri I sopivat Ruotsin jakamisesta keskenään, ja Aleksanteri sai Suomen**, ja niin Suomi ensi kerran nostettiin valtakunnaksi valtakuntien joukkoon. (eli mikä se nyt sitten oikeasti on-

kaan, se Helsingin symboli, se on Joulupukin eli **Lemminkäisen ”kalusto”, Tuurin vasarana tunnettu kuvio!** Sana Suomi kun sekkin on alkuaan SÅ-mej, eli ”siemennä minua”, näkyy Sipoon vanhassa kivikirkossa)

Millään emme siis pääse eroon tuosta meidän Joulupukista, emme mitenkään, eikä ole tarviskaan, hänet tunnetaan kaikkialla maapallolla, Suomen Lapista lähtevänä, joka Joulun, mutta miksi sieltä? No, Vatikaanin sotaväki Ruotsin kuninkaan Anund Jakobin johdolla hyökkäsi Uden-maalle 24.7. (seuraava päivä Jaakopin päivä, hän kuoli, tapettiin? silloin) 1050 ja hävitti täältä kaiken, kaatoi ja poltti tammimetsätkin, tappoi ihmisetkin, paitsi että muutamat pääsivät pakoon, kuten Bockin perhe Korvatunturin notkelmaan asumaan, ja kiellettiin ketään asumasta täällä kunnes Ruotsin kuningas Birger Jarl antoi vuonna 1250 heille luvan palata entisille asuinsijoilleen Uden-maalle. Siitä tuo tarina Joulupukista Korvatunturilla, joka säilyi saamelaisilla muistissa, ja jonka lor Bock kertoi minulle.

Juu, tiedän, Italian Bar’issa muistellaan Nikolausta, jonka sanottiin olleen piispana Myrassa, nykyisen Turkin alueella, 300-luvulla, jossa hänelle on nyt vasta 1800-luvulla rakennettu patsas, ja kirkko, jossa hänen luunsa sanottiin olleen, (rikottu arkku on jäljellä) ja jotka Barilaiset kävivät varastamassa kun eivät voineet sietää sitä että ne olisivat vääräuskoisten (muslimien) hallussa. Yksi luunsiru sinne kuitenkin jäi, ja sitä nyt näytetään Antalian museossa. Mutta entä Barissa, siellä hänen luunsa ovat haudatut kahdentoista metrin syvyyteen, ja päälle rakennettu kirkko hänen nimellään, ja siellä näytellään aina Nikolauksen päivänä mitä naurettavin näytelmä jossa pappi ryömii sen haudan päällä olevan hautamonumentin alle, ja tuo lasiastiasnäyttille nestettä jonka he sanovat tihkuneen niistä luista? Miten on mahdollista että tuollaista humpuukia voidaan tarjota ihmisille yhä edelleen, 2000-luvulla, ja totisin naamoin vielä, en käsitä! Mutta kaikkeen se Vatikaani yltää, näköjään. (mutta eihän me luterilaiset olla yhtään sen viisaampia, eihän, neitseestä

syntymistä ym. ihmeitä saarnataan meillekin, eikä kukaan protestoi kirkossa!)

Joulu-Ukon (Sol Bocken Balder Pär) perheen miehillä oli tunnisteita, *Ukolla täysparta, Ilmarisella viikset, ja Pukilla pukinparta.* Nämä piipunpolton takia, Ukolla ja Pukilla suora piippu, Sepolla käyrä. He polttivat niissä hampua, rauhanpiippuna.

Heillä on omat nimikkokorttelinsakin Helsingin keskustassa, Aleksanterinkadun varrella, keskeisin niistä *Leijona, Ukolle tietenkin, Tiikeri on Sepolle, ja Jalopeura (PAN-tteri) Pukille* Sirkuksissa kun pidettiin näytäntöjä niin siellä *Ukkoa* esittävällä oli *karhun* nahka yllään, *Sepolla* oli *kettua* päällään, mutta *Pukki Lemminkäisellä pukinnahka*, sarvineen ja häntineen, mistä onkin se ajatus hänestä piruna, vaikka toinen on itse Joulupukki, lempein ja ystävällisin ihminen mitä olla voi. (lem on hänen ”se” raaja)

Aurinko oli sekä Ukon että Pukin symbolina, mitään elämää kun ei voi olla ilman aurin gon valoa ja lämpöä, (valista kasvosi päällemme...) kun taas Kuu purjehti Seppo Ilmarisen (Mån Bocken Balder) merkkinä taivaalla, joka näkyikin piirroksissa kun kuun ensimmäisellä neljänneksellä on Sepon kasvot. (pelikorttien pata-ässässäkin)

Vain täällä Suomessa Pukki tulee jouluna sisälle koteihin tuomaan lahjoja, sitä tapaa ei tunneta missään muualla, ei edes meidän läntisissä naapurimaissakaan, joten sekkin kertoo Pukin olevan Suomesta. Lahjoista sitten, alunperinhän oli niin että Pukille kerättiin nektaria, juotavaksi, miesten siemennestettä, *ihmisen siementä, arvokkainta ainetta mitä vaan voi olla*, sadoilta tai tuhansilta miehiltä, *lahjaksi*, sillä mitään niin vahvaa ainetta ei muuta tiedetty olevan, *hänenhän kuului elämänsä aikana siittää satoja, ellei tuhan sia naisia* saamaan parasta mahdollista siementä, taas lahjoina, elämän jatkamiseen, hän oli ihmiskunnan Kaikkivaltias Isä, hänen siittimensä oli se *Jumala* jota ei saanut nähdä, (=synd, siitä synti) ja josta tuli aina Ukko vanhoilla päivillään. Siinä tuo alkuperäinen lahja-idea.

JOULUPUKKI, SUOMEN KUMMI, KUKA, MIKÄ, MISSÄ?

Muuan ystävä toi Intiasta Joulupukin, tai oikeastaan Joulu-Ukon naamarin, siinä kun on täysparta, kuten niissä kaikissa yleensä onkin, mutta muuten se on aivan samanlainen kuin mitä ne meilläkin ovat, paitsi että siinä on sen ohimolla lakinreunassa *kolme rautatammen lehteä ja marjaa!* Se viittaakin nyt aikaan noin 4 000 vuotta sitten jolloin tuo kyseinen puu saattoi kasvaa vielä täälläkin, silloisen lämpimämmän ilmaston aikana. No, ne lehdet ja marjat kuvaavat Ukkoa ja hänen kahta poikaansa, Seppoa ja Pukkia, ja miksi ne ovat juuri Rautatammesta, se kun oli Pyhä puu kuten sen englanninkielinen nimi vielä nykyäänkin kertoo, *Holly wood!* (Sitä kasvaa eteläisen Kalifornian kukkuloilla valtoimeinaan ja siitä se elokuvakaupunki on nimensä saanutkin) Siitä oli myös tehty Joulu-Ukon sauva, se kun on niin kovaa puuta, kuten sen nimikin kertoo, sitä ei voi veistää. (myös kuuluisa Pietarissa työskennellyt Fabergé laittoi ne arvaamattoman arvokkaat pääsiäismunansa tästä pyhästä puusta tehtyihin koteloihin) Ihmiset kun silloin täältä muuttivat Intiaan niin veivät tarinansa Joulupukistakin ja hänen naamaristaan mennessään, ja ne tarinat elävät siis siellä yhä.

Meillähän on todisteita Hänen Majesteettinsa täällä olostajonkin, kaikki joulu-kuusen koristeet kertovat hänestä ja hänen perheestään, samoin on piparitkin viritetty hänelle mainokseksi, eihän maailmanhistoriassa ole mitään muuta niin suurta juhlaa kuin on Joulu.

Mutta, siis Joulupukki, kauan eläköön hän ja hänen muistonsa, ja eläköön, siitä olen varma, onhan hän *Suomen suojeluspyhimys*, itsenäisyytemmekin on julistettu Sinun päivänäsi, ja Aleksanteri I ja Napoleon sopivat Suomen kohtalosta **Lemminkäisen siemenen ja täyden potin päivänä**, 07, 07, 07 mutta nyt tiedämme ainakin mistä tuossa tarinassa Joulupukista onkaan kysymys, ja kuka ja mistä hän oli alun perin, Suomesta tietenkin.

Tervetuloa taas ensi Jouluna, sinä hyväntahtoinen Pukki, jaathan taas lahjoina hyvää mieltä ja sovinnon siemeniä, me puolestamme lupaamme olla kilttejä ainakin seuraavan vuoden ajan!

Leo Nygren